

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: TT-14S/128/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2022200280
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Jelinková Dudzíková, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:2022200280.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Jelinkovej Dudzíkovej, LL.M. a členov senátu JUDr. Róberta Jakubáča, PhD. a JUDr. Lucie Kúdelčíkovej v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XX, XXX XX E., proti žalovanej: Krajská prokuratúra v Trnave (predtým Krajská prokuratúra Trnava), so sídlom Dolné Bašty 1, 917 44 Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. Ei 10/22/2200 - 2 zo dňa 28.07.2022, takto

rozhodol:

I. Správny súd **z r u š u j e** rozhodnutie žalovanej Krajskej prokuratúry v Trnave č. Ei 10/22/2200 - 2 zo dňa 28.07.2022 a vec **v r a c i a** žalovanej na ďalšie konanie.

II. Správny súd **p r i z n á v a** žalobcovi voči žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca žiadosťou doručenou Okresnej prokuratúre Galanta dňa 29.06.2022 požiadal o sprístupnenie informácie týkajúcej sa sprístupnenia celého obsahu dozorového spisu Okresnej prokuratúry Galanta sp. zn. 1 Pv 752/15/2202, a to v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobode informácií“). Požadované informácie žalobca žiadal sprístupniť v elektronickej podobe zaslaním na svoju adresu elektronickej pošty alebo do svojej elektronickej schránky.

2. Okresná prokuratúra Galanta rozhodnutím č. Ei 7/22/2202-2 zo dňa 06.07.2022 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) nevyhovela žiadosti žalobcu o sprístupnenie celého obsahu dozorového spisu sp. zn. 1 Pv 752/15/2202.

3. Okresná prokuratúra Galanta v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia uviedla, že z § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií vyplýva, že zo sprístupnenia sú vylúčené informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti orgánov činných v trestnom konaní. Obmedzenie prístupu k informáciám o rozhodovacej činnosti orgánu činného v trestnom konaní sa v zmysle uvedeného ustanovenia nevzťahuje na informáciu, ktorá sa sprístupňuje podľa osobitného predpisu, pričom zákonodarca prostredníctvom poznámky pod čiarou odkazuje okrem iného aj na § 55m ods. 5 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o prokuratúre“). Všetky prokuratúry teda sprístupňujú na základe žiadosti podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám právoplatné uznesenia prokurátora a obžalobný návrh (ak nie sú dané závažné dôvody odmietnutia sprístupnenia tohto uznesenia a obžalobného návrhu ustanovené v § 55m ods. 6 zákona o prokuratúre). So zreteľom na skutočnosť, že v predmetnej trestnej veci, v ktorej žalobca požadoval sprístupnenie celého obsahu

dozorového spisu, bol žalobca obvineným a neskôr obžalovaným, právoplatné uznesenia prokurátora a obžalobný návrh mu boli doručené, a preto Okresná prokuratúra Galanta považovala túto povinnosť voči nemu za splnenú.

4. Vo vzťahu k ostatnému obsahu dozorového spisu sp. zn. 1 Pv 752/15/2202, vynímajúc právoplatné uznesenia prokurátora a obžalobný návrh, Okresná prokuratúra Galanta v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia konštatovala, že každý dozorový spis je vnútornou pracovnou pomôckou, pričom ide o súbor všetkých registratúrnych záznamov pochádzajúcich z činnosti prokuratúry a všetkých zásielok doručených prokuratúre. Okrem dozorového prokurátora, ktorý vedie dozorový spis v konkrétnej trestnej veci, má možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom, aj to nie vo forme sprístupnenia, ale len vo forme nazretia do spisu, s poukazom na § 55 ods. 1 zákona o prokuratúre, iba jeho nadriadený prokurátor alebo so súhlasom nadriadeného prokurátora iný prokurátor.

5. Prvostupňové rozhodnutie bolo žalobcovi doručené elektronicky dňa 06.07.2022, a to bez elektronickej autorizácie, čo považoval žalobca za nezákonný postup a podal odvolanie proti fiktívnemu rozhodnutiu zo dňa 11.07.2022 navrhujúc jeho zrušenie.

6. Žalovaná rozhodnutím č. Ei 10/22/2200 - 2 zo dňa 28.07.2022 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) zamietla odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu a toto rozhodnutie potvrdila.

7. Žalovaná v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dospela k záveru, že informáciou v zmysle zákona o slobodnom prístupe k informáciám nie je aj poskytnutie rôznych listinných dokumentov, ktoré tvoria súčasť dozorového spisu a boli do tohto spisu zaevidované na základe výkonu zákonom vymedzených oprávnení prokurátora. Všetky písomnosti tvoria obsah dozorového spisu prokurátora, do ktorého sú oprávnené nazeráť subjekty vymedzené v § 55 zákona o prokuratúre, medzi ktoré ale žalobca nepatrí. Vzhľadom na obsah a podstatu je žalobcom požadovaný materiál potrebné uplatniť previazanosť medzi § 11 ods. 1 písm. h) s § 55 zákona o prokuratúre v kontexte podstaty a zmyslu požadovanej informácie a z toho plynúcej zákonnej možnosti jej sprístupnenia.

8. Žalovaná v odôvodnení napadnutého rozhodnutia tiež konštatovala, že zmyslom zákona o slobode informácií je zabezpečiť kontrolu vlastnej rozhodovacej činnosti orgánov verejnej moci a z obsahu predmetného zákona nemožno nijako vyvodiť, že informáciou je aj poskytovanie rôznych dokumentov, materiálu získaného výkonom oprávnení prokurátora podľa zákona o prokuratúre a opatrení prokurátora, ktoré sú súhrnom množstva údajov požívajúcich rôznu ochranu tretím osobám, ktorých sa ani nedotýkajú. Prvostupňové rozhodnutie podľa žalovanej obsahuje všetky náležitosti, výrok obsahuje uvedenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo a presnú citáciu žiadosti, o ktorej sa rozhodovalo. Pokiaľ ide o odôvodnenie, v ňom Okresná prokuratúra Galanta zhodnotila jednak právny, a jednak skutkový stav, paragrafové znenie aplikovaných zákonov, a to k výroku vydaného rozhodnutia. Z obsahu spisu povinnej osoby nevyplýva žiadna skutočnosť, že by nepostupovala správne, že by náležite nezisťovala skutočnosti podstatné pre vybavenie predmetnej žiadosti a že by svojím postupom porušila Ústavu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Ústava SR“) a zákonom o slobode informácií zaručené právo na informácie.

II.

Žaloba

9. Včas podanou žalobou, doručenou Krajskému súdu v Trnave dňa 29.09.2022, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanej na ďalšie konanie. Žalobca zároveň žiadal uložiť žalovanej povinnosť sprístupniť mu požadované informácie v celom rozsahu ako aj povinnosť nahradiť mu trovy konania.

10. Poukázal na to, že Okresná prokuratúra Galanta síce vo veci jeho žiadosti vydala prvostupňové rozhodnutie, tento dokument však žalobcovi doručila iba elektronickou poštou bez elektronickej autorizácie dňa 06.07.2022. Podľa § 18 ods. 2 zákona o slobode informácií musí povinná osoba v prípade nesprístupnenia informácie vydať písomné rozhodnutie. Vydať elektronické rozhodnutie bez elektronickej autorizácie a doručovať ho iba elektronickou poštou je nezákonným postupom. Zákon o slobode informácií umožňuje elektronickou poštou podať iba žiadosť o informácie a následne informácie sprístupniť. Na doručovanie rozhodnutí sa však už v plnom rozsahu vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb.

správny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „správny poriadok“), ktorý v § 47 ods. 5 jasne upravuje, akým spôsobom má byť vyhotovené rozhodnutie v elektronickej forme a musí sa vždy doručiť do vlastných rúk (§ 24 správneho poriadku). Túto požiadavku obyčajný sken doručovaný elektronickou poštou nespĺňa. Už v žiadosti pritom žalobca uviedol, že žiada všetky rozhodnutia a iné procesné písomnosti správneho orgánu zasielať do dátovej schránky.

11. De iure teda nebolo vydané zamietavé rozhodnutie (§ 18 ods. 2 zákona o slobode informácií), ani nebola informácia sprístupnená. Márnym uplynutím zákonnej lehoty na vybavenie žiadosti dňa 11.07.2022 tak vzniklo podľa § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií fiktívne zamietavé rozhodnutie, s fikciou doručenia dňa 14.07.2022. Žalobca preto podal dňa 18.07.2022 odvolanie proti fiktívnemu rozhodnutiu Okresnej prokuratúry Galanta, ktoré vzniklo dňa 11.07.2022.

12. Napriek tomu žalovaná de iure neexistujúce prvostupňové rozhodnutie napadnutým rozhodnutím, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 11.08.2022, potvrdila, pričom posudzovala jeho vecnú správnosť, s ktorou sa stotožnila. K procesnej stránke namietanej žalobcom v odvolaní sa žalovaná ani len náznakom nevyjadrila, čím porušila procesné právo žalobcu na riadne odôvodnenie. V tejto súvislosti žalobca citoval rozhodnutie sp. zn. Rs 37/2003 a tiež právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prezentovaný v rozsudkoch sp. zn. 4 SŽI 1/2010 zo dňa 15.03.2011 a sp. zn. 1 SŽ-KS 125/2005 zo dňa 30.01.2007.

13. Napadnuté rozhodnutie žalovanej považoval žalobca aj za vecne nesprávne. Právna úprava nazerania do prokurátorských spisov podľa § 55 zákona o prokuratúre totiž nijako nevyklučuje sprístupňovanie informácií v režime zákona o slobode informácií. Žalovaná ignorovala ústavnoprávny aspekt práva na informácie, ktoré je garantované v čl. 26 Ústavy SR, najmä podmienky jeho obmedzenia, ako ich určuje čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, na ktorý bola žalovaná povinná v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy SR prihliadať. Predmetný čl. 26 ods. 4 Ústavy SR taxatívne určuje dôvody, pre ktoré je možné právo na informácie obmedziť, avšak aj to iba v prípade, ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné. Žalovaná v napadnutom rozhodnutí vôbec nevysvetlila, prečo sa domnievala, že je v demokratickej spoločnosti nevyhnutné utajiť prokurátorské spisy a požadovaný prokurátorský spis osobitne. Vzhľadom na uvedenú vadu odôvodnenia bolo napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné. V nadväznosti na ústavnoprávny aspekt práva na informácie žalobca poukázal na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky prezentovaný v náleze sp. zn. PL. ÚS 15/98 zo dňa 11.03.1999.

14. Požadovaný spis sa týkal skončeného trestného konania, ktoré bolo vedené voči žalobcovi. Nemôže byť teda narušený ani záujem štátu na vyšetrení trestných činov, ani ochrana súkromia dotknutej fyzickej osoby, keďže by žalovaná chránila súkromie žalobcu pred ňou samou. Snaha chrániť pred vyzradením informácie o výkone právomoci prokurátormi nepatrí medzi legitímne záujmy umožňujúce obmedziť právo na informácie. Nebola preto splnená materiálna podmienka pre obmedzenie práva na informácie.

III.

Vyjadrenie žalovanej

15. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 16.11.2022 navrhla, aby správny súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

16. Mala za to, že prvostupňové rozhodnutie bolo vydané v zákonnej lehote podľa § 17 ods. 1 zákona o slobode informácií, vo veci konal a rozhodoval vecne príslušný subjekt. Prvostupňové rozhodnutie obsahovalo všetky náležitosti podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku. Žalovaná sa nestotožnila s tvrdením žalobcu, že v dôsledku nesprávneho postupu pri doručení prvostupňového rozhodnutia došlo k fikcii rozhodnutia podľa § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií. Podľa ustálenej judikatúry súdov v Slovenskej republike k fikcii rozhodnutia dochádza len v prípadoch, ak ostane povinná osoba úplne nečinná, čo sa v danom prípade nestalo.

17. Žalovaná tiež dala do pozornosti skutočnosť, že o prvostupňovom rozhodnutí žalobca nadobudol vedomosť, súčasne využil možnosť podať vo veci opravný prostriedok. Žalovaná preskúmala prvostupňové rozhodnutie po vecnej stránke a skonštatovala, že nevyhovenie žiadosti je legitímne a zákonné. Napadnuté rozhodnutie doručila žalobcovi do vlastných rúk.

18. Ďalej poukázala na to, že okrem všeobecnej právnej úpravy informačnej povinnosti prokuratúry platí v právnom poriadku aj osobitná právna úprava vyplývajúca z § 55m zákona o prokuratúre. Všeobecná právna úprava obsiahnutá v § 11 ods. 1 písm. d) zákona o prokuratúre priamo odkazuje na osobitnú úpravu § 55m zákona o prokuratúre, čo znamená, že tieto právne úpravy sa vzájomne prelínajú. Prokuratúra je oprávnená nesprístupniť právoplatné uznesenie prokurátora, ktorým sa skončilo trestné stíhanie vedené voči určitej osobe a uznesenie prokurátora, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej a rovnako obžalobný návrh, ak by ich zverejnenie a sprístupnenie mohlo zmať alebo podstatne sťažiť dosiahnutie účelu trestného konania alebo porušiť právo, právom chránený záujem. To vyplýva z § 55m ods. 6 zákona o prokuratúre.

19. Z obsahu žiadosti žalobcu vyplýva, že žalobca nepožadoval sprístupniť informáciu, ktorú by bolo možné podradiť pod vyššie uvedené ustanovenia všeobecnej alebo osobitnej právnej úpravy, ale požadoval sprístupniť obsah dozorového spisu vedeného prokurátorom na Okresnej prokuratúre Galanta pod č. 1 Pv 752/15/2202. Do spisu vedeného prokurátorom podľa platnej právnej úpravy vyplývajúcej z § 55 ods. 1 zákona o prokuratúre môže nazeráť iba jeho nadriadený, ktorý je oprávnený dať prokurátorovi pokyn, prípadne s jeho súhlasom iný prokurátor. Prokurátor má zákonnú povinnosť prijať a vykonať všetky opatrenia na to, aby nazeranie do spisu, ktorý vedie, nebolo umožnené iným neoprávneným osobám. Za neoprávnenú osobu tak možno jednoznačne považovať žiadateľa o informáciu, v danom prípade žalobcu ako subjekt mimo pôsobnosti prokuratúry.

20. Význam § 55 zákona o prokuratúre spočíva v ochrane všetkých informácií nachádzajúcich sa v spise prokurátora pred zásahmi subjektov, ktoré za činnosť prokuratúry vôbec nezodpovedajú a ani ju reálne nevykonávajú. Rozšírenie okruhu subjektov oboznamujúcich sa so spisom prokurátora by mohlo viesť k mareniu výkonu prokurátorského dozoru v trestných, ale aj v netrestných veciach. Za popísaného stavu nie je možné obsah úpravy § 55 zákona o prokuratúre prelomiť ani zákonom o slobode informácií a citované ustanovenie treba považovať za zákonné obmedzenie práva na informácie, t. j. za lex specialis vo vzťahu k zákonu o slobode informácií.

IV.

Replika žalobcu

21. Žalobca v replike zo dňa 29.01.2023 poukázal na to, že v žiadosti o informácie napísal: „Informácie žiadam sprístupniť v elektronickej podobe zaslaním na moju adresu elektronickej pošty A. alebo do elektronickej schránky č. E0000445515. Do uvedenej elektronickej schránky žiadam zasielať aj všetky rozhodnutia a iné procesné písomnosti správneho orgánu vydané vo veci mojej žiadosti o informácie.“ Elektronická schránka (č. E0000445515) je niečo iné ako adresa elektronickej pošty (A.). Aj § 16 ods. 1 zákona o slobode informácií umožňuje doručovať elektronickou poštou (e-mailom) iba sprístupňovanú informáciu.

22. Žalovaná sa zároveň fakticky dovoľáva zásady neformálnosti tvrdiac, že rozhodnutie preda vydané bolo, len nebolo správne doručené. Pristupoval by žalobca (pozn. správneho súdu: žalobca mal zrejme na mysli žalovanú) takto neformálne aj k procesným úkonom žalobcu, ak by tento podal svoj opravný prostriedok či žalobu iba e-mailom, bez doplnenia postupom podľa § 19 ods. 1 správneho poriadku? Zaiste nie, zrazu by žalovaná začala byť veľmi citlivá na formálne procesné požiadavky.

23. Rozhodnutie je procesne vydané až vtedy, keď je doručené. Inak by išlo o tzv. rozhodnutie vyznačením v spise, ktoré je však v zmysle § 18 ods. 1 zákona o slobode informácií prípustné iba vtedy, ak sa žiadosti o informácie vyhovie. Pokiaľ povinná osoba rozhodnutie vyhotoví, ale nezašle žiadateľovi, de iure zostala nečinná a má sa za to, že bolo vydané rozhodnutie zamietavé. Výklad, ktorého sa dožaduje žalovaná, by bol úplným popretím inštitútu fiktívneho rozhodnutia, ktorého účelom je umožniť žiadateľovi reagovať na nečinnosť povinnej osoby opravným prostriedkom. Pokiaľ by postačovalo vyhotoviť rozhodnutie iba do spisu, bez jeho doručovania, tak by sa žiadateľ domnieval, že rozhodnutie vydané nebolo, ale odvolací orgán by mu zamietal opravný prostriedok proti fiktívnemu rozhodnutiu s odôvodnením, že bolo vydané riadne rozhodnutie, ktoré však žiadateľ opravným prostriedkom nenapadol. Účelom doručovania rozhodnutia je okrem iného aj to, aby sa žiadateľ dozvedel o dôvodoch nesprístupnenia informácie a vedel tieto dôvody kvalifikovane namietat v odvolaní. Na veci nič nemení ani neprocesné zaslanie rozhodnutia e-mailom. Rozhodnutie, ktoré nebolo doručené procesne správne, de iure doručené nebolo. Rozhodnutie je vydané iba vtedy, ak je vydané procesne účinne. Pokiaľ správny

orgán rozhodnutie nedoručil, nenastali jeho procesné účinky, a teda z procesného hľadiska nebolo vydané.

24. K tvrdeniu žalovanej, že nazeranie do spisu oprávnenou osobou a sprístupňovanie toho istého spisu v režime zákona o slobode informácií sú identické procesy, žalobca uviedol, že opak je pravdou a opakovane to už skonštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Pri nazeraní do spisu sa oprávnená osoba oboznamuje s celým obsahom spisu a žiadne údaje nie sú vylúčené. Naopak, pri sprístupňovaní v režime zákona o slobode informácií sa vylučujú rôzne kategórie údajov, ktoré sú zo sprístupňovania vylúčené (§ 8 až 11a zákona o slobode informácií). Inštitút nahliadania do spisu teda nepredstavuje osobitnú právnu úpravu vo vzťahu k zákonu o slobode informácií, pretože upravuje úplne inú situáciu. Nemožno teda hovoriť o konkurencii právnych noriem.

25. Žalovaná možnosť podať dupliku nevyužila.

V.

Konanie na správnom súde

26. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon o zriadení správnych súdov“) Správny súd v Bratislave (ďalej aj len „správny súd“) začal svoju činnosť 01.06.2023 a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Vec vedená na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 14S/128/2022 bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená senátu 6S Správneho súdu v Bratislave a je vedená pod sp. zn. TT-14S/128/2022.

27. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 a § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „SSP“) v spojení s § 3 ods. 3 písm. b) zákona o zriadení správnych súdov preskúmal napadnuté rozhodnutie, vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, z dôvodov uplatnených v žalobe, a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. O žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania, keďže boli splnené podmienky podľa § 107 ods. 2 SSP, keď ani jeden z účastníkov konania nežiadal nariadenie pojednávania. Oznamenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na webovej stránke správneho súdu dňa 22.04.2025 (§ 137 ods. 4 SSP) a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 29.04.2025 postupom podľa § 137 ods. 3 druhá veta SSP.

VI.

Relevantné právne predpisy

28. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30.06.2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30.06.2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

29. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

31. Podľa § 2 ods. 1 zákona o slobode informácií, osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

32. Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

33. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií, povinná osoba obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov alebo orgánu činného v trestnom konaní okrem informácie, ktorá sa sprístupňuje podľa osobitného predpisu, rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dielu Trestného poriadku a informácie o vznesení obvinenia vrátane opisu skutku, ak ich sprístupnenie nezakazuje zákon alebo ak ich sprístupnenie neohrozuje práva a právom chránené záujmy.

34. Podľa § 14 ods. 1 zákona o slobode informácií, žiadosť možno podať písomne, ústne, faxom, elektronickou poštou alebo iným technicky vykonateľným spôsobom.

35. Podľa § 14 ods. 2 zákona o slobode informácií, zo žiadosti musí byť zrejmé, ktorej povinnej osobe je určená, meno, priezvisko, názov alebo obchodné meno žiadateľa, jeho adresa pobytu alebo sídlo, ktorých informácií sa žiadosť týka a aký spôsob sprístupnenia informácií žiadateľ navrhuje.

36. Podľa § 14 ods. 3 zákona o slobode informácií, ak žiadosť nemá predpísané náležitosti uvedené v odseku 2, povinná osoba bezodkladne vyzve žiadateľa, aby v určenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem dní, neúplnú žiadosť doplnil. Poučí žiadateľa aj o tom, ako treba doplnenie urobiť. Ak napriek výzve povinnej osoby žiadateľ žiadosť nedoplní a informáciu nemožno pre tento nedostatok sprístupniť, povinná osoba žiadosť odloží.

37. Podľa § 55 ods. 1 zákona o prokuratúre, nazerať do spisu, ktorý vedie prokurátor, môže iba jeho nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 1) alebo so súhlasom nadriadeného prokurátora iný prokurátor.

38. Podľa § 55m ods. 1 zákona o prokuratúre, prokuratúry sú povinné zverejňovať právoplatné uznesenia prokurátora, ktorými sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe, a to do 15 pracovných dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia.

39. Podľa § 55m ods. 5 zákona o prokuratúre, prokuratúry sprístupňujú verejnosti na základe žiadosti podľa osobitného zákona všetky právoplatné uznesenia prokurátora vrátane uznesení, ktoré nie sú rozhodnutiami vo veci samej a obžalobný návrh.

40. Podľa § 55m ods. 6 zákona o prokuratúre, prokuratúra môže zo závažných dôvodov odmietnuť zverejnenie rozhodnutia podľa odseku 1 alebo sprístupnenie informácie podľa odseku 5, ak by zverejnenie rozhodnutia alebo sprístupnenie informácie mohlo zmať alebo podstatne sťažiť dosiahnutie účelu trestného stíhania alebo porušiť práva a právom chránené záujmy. Odmietnutie sprístupnenia musí byť odôvodnené a možno proti nemu podať opravný prostriedok podľa osobitného zákona.

VII.

Právne posúdenie vecí správnym súdom

41. Predmetom správneho súdneho prieskumu v tomto konaní bolo rozhodnutie žalovanej, ktorým zamietla odvolanie a potvrdila prvostupňové rozhodnutie, ktorým Okresná prokuratúra Galanta nevyhovela žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií. Úlohou správneho súdu bolo v medziach žalobných námietok posúdiť, či žalovaná pri vydaní napadnutého rozhodnutia a v konaní, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, postupovala v súlade s príslušnými právnymi predpismi a ustálenou súdnou praxou. Samotné žalobné námietky, presnejšie miera ich konkrétnosti a zdôvodnenia pritom determinovali mieru a detailnosť odpovede správneho súdu na tieto námietky.

42. Keďže predmetom správneho súdneho prieskumu v tomto konaní bolo rozhodnutie vo veci žiadosti o sprístupnenie informácií, správny súd prvotne pripomína, že právo na informácie predstavuje jeden zo základných pilierov demokratického a právneho štátu. Ústavné právo vyhľadávať, prijímať a šíriť informácie, prostredníctvom ktorého je možné výkon verejnej moci podrobiť verejnej kontrole, je právom patriacim každému jednotlivcovi.

43. Najširší a najvšeobecnejší spôsob prístupu k informáciám poskytuje zákon o slobode informácií. Platná právna úprava však popri zákone o slobode informácií upravuje v jednotlivých oblastiach výkonu

verejnej moci možnosť požiadať o určité druhy informácií aj na základe iných právnych predpisov. Konkrétne právne predpisy pritom stanovujú spôsoby prístupu, rozsah poskytovaných informácií, okruh osôb oprávnených sa s nimi oboznamovať a tiež podmienky prístupu k predmetným informáciám. Je potom vecou žiadateľa, aby si zvolil právny režim prístupu k informáciám, ktorý pre seba považuje za najvhodnejší, a to spravidla v závislosti od svojho postavenia a vzťahu k subjektu, od ktorého informácie požaduje. Pokiaľ žiadateľ vo svojej žiadosti jednoznačne uvedie právny režim, v akom žiada sprístupniť určité informácie, úlohou orgánu verejnej moci, ktorému bola žiadosť adresovaná, je posúdiť, či žiadosti žiadateľa v ním zvolenom právnom režime môže vyhovieť alebo nie.

44. Právo na informácie, ako to už bolo uvedené, môže žiadateľ realizovať v rôznych právnych režimoch prístupu k informáciám. Vzťah predmetných rôznych právnych režimov prístupu k informáciám, a to podľa zákona o slobode informácií na jednej strane a podľa osobitných právnych predpisov na druhej strane, je pritom komplementárny, nie vylučujúci. Jeden možný spôsob získania informácií nevyklučuje možnosť použitia druhého spôsobu. Vzhľadom na to, že vzťah zákona o slobode informácií a osobitných právnych predpisov je komplementárny, nemožno ich vzťah riešiť použitím zásady *lex specialis derogat legi generali* (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/34/2023 zo dňa 30.09.2024, ods. 40).

45. Ak teda žiadateľ požiada o sprístupnenie informácií v režime zákona o slobode informácií, orgán verejnej moci, resp. iný zákonom o slobode informácií vymedzený subjekt (ďalej aj len „povinná osoba“) má povinnosť sprístupniť požadované informácie za podmienok a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon o slobode informácií. Pokiaľ je povinnej osobe doručená žiadosť o sprístupnenie informácie podľa zákona o slobode informácií, v súlade so zásadou dobrej správy je jej povinnosťou primárne vyvinúť úsilie, aby požadovanú informáciu našla a žiadateľovi ju poskytla. Je úlohou povinnej osoby, ktorej bolo zákonom zverené informovanie verejnosti v čo najširšej možnej miere, aby k tomuto účelu dokázala využiť všetky procesné nástroje, ktoré má k dispozícii. Povinná osoba teda má byť profesionálom znalým práva, ktorý bude žiadateľa procesom sprístupňovania informácií sprevádzať tak, aby mu bolo v maximálnej miere vyhovené. Zjednodušene povedané, povinná osoba má hľadať spôsoby čo najširšieho vyhovenia podanej žiadosti o sprístupnenie informácie a nie dôvody, ako takejto žiadosti nevyhovieť.

46. Ohľadom možnosti obmedziť sprístupnenie informácie povinnou osobou je potrebné preferovať skôr extenzívne vnímanie (t. j. vnímanie smerujúce k rozšíreniu) povinnosti povinnej osoby sprístupniť informácie ako reštriktívne vnímanie, benevolentnejšie k obmedzeniu sprístupňovania informácií, čo vyplýva z požiadavky minimalizácie zásahu do základných práv a slobôd, v danom prípade práva na informácie. Príslušné ustanovenia zákona o slobode informácií sa teda majú vykladať v tom zmysle, že obmedzenie sprístupnenia požadovaných informácií povinnou osobou má byť v čo najmenšej možnej miere. Nesprístupnenie informácií má predstavovať pre povinnú osobu možnosť *ultima ratio*, pričom sa pri takomto krajnom riešení potom kladú zvýšené nároky na odôvodnenie rozhodnutia povinnej osoby o nesprístupnení informácie, ktoré musí byť ekvivalentné s rozsahom nesprístupnenia.

47. Z hľadiska uvedených východísk bolo potrebné posúdiť preskúmanú právnu vec.

48. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že žalobca žiadosťou zo dňa 28.06.2022 požiadal Okresnú prokuratúru Galanta o sprístupnenie celého jeho trestného spisu, ktorý aj riadne konkretizoval, a to v režime zákona o slobode informácií. Okresná prokuratúra Galanta nemala žiadne pochybnosti o tom, ktorý, resp. aký spis je predmetom žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií, a ani o právnom režime, v akom žalobca žiadal informácie sprístupniť.

49. Z obsahu administratívneho spisu je ďalej zrejmé, že medzi žalobcom na jednej strane a Okresnou prokuratúrou Galanta a žalovanou na druhej strane bolo sporné to, či a ak áno, v akom rozsahu možno v právnom režime zákona o slobode informácií sprístupniť informáciu zo spisu, ktorý vedie prokurátor. Inými slovami, predmetom sporu medzi žalobcom na jednej strane a Okresnou prokuratúrou Galanta a žalovanou na druhej strane bolo to, či a ak áno, v akom rozsahu aplikácia právnej úpravy nazerania do spisu, ktorý vedie prokurátor, resp. právnej úpravy zverejňovania a sprístupňovania uznesení prokurátora ustanovenej v zákone o prokuratúre predstavuje v skutkových a právnych okolnostiach preskúmanej právnej veci legitímny dôvod na nesprístupnenie informácie zo spisu prokurátora požadovanej žiadosťou o sprístupnenie informácie realizovanou v právnom režime zákona o slobode informácií (ďalej aj len „sporná otázka“).

50. V nadväznosti na vyššie vymedzenú spornú otázku správny súd uvádza, že žiadosť o sprístupnenie informácie zo spisu prokurátora realizovanú v právnom režime zákona o slobode informácií je potrebné vybaviť v zmysle právnej úpravy ustanovenej v zákone o slobode informácií. Je totiž právom žiadateľa, aby si zvolil ten-ktorý právny režim prístupu k informáciám. Tomuto právu žiadateľa potom zodpovedá povinnosť adresáta jeho žiadosti, pokiaľ je povinnou osobou v zmysle zákona o slobode informácií, rešpektovať jeho vôľu a vybaviť predmetnú žiadosť v zmysle zákona o slobode informácií, a to aj za uplatnenia prípadných obmedzení vyplývajúcich z príslušných ustanovení zákona o slobode informácií (§ 8 až § 13 zákona o slobode informácií) (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1Svk/34/2023 zo dňa 30.09.2024, ods. 39).

51. Je tak zrejmé, že prístup k informácii zo spisu prokurátora môže povinná osoba v nadväznosti na žiadosť o sprístupnenie informácie realizovanú v právnom režime zákona o slobode informácií obmedziť len z dôvodov vyplývajúcich z príslušných ustanovení tohto právneho predpisu (§ 8 až § 13 zákona o slobode informácií). Pokiaľ povinná osoba nemieni vyhovieť žiadosti o sprístupnenie informácie zo spisu prokurátora realizovanú v právnom režime zákona o slobode informácií, musí vo svojom rozhodnutí, ktorým predmetnej žiadosti nevyhovuje, vymedziť dôvod nesprístupnenia požadovanej informácie vyplývajúci zo zákona o slobode informácií a zároveň musí svoj záver o existencii takéhoto dôvodu aj náležite odôvodniť. Povinná osoba pritom nesmie opomenúť, že obmedzenie práva na informácie, ktoré spadá do kategórie základných práv a slobôd, je možné výlučne za splnenia troch podmienok, a to zákonnosti (zásah do tohto práva možno vykonať len na základe zákona a v súlade s ním), legitímnosti cieľa (Ústava Slovenskej republiky taxatívne vymenúva dôvody obmedzenia práva na informácie) a nevyhnutnosti zásahu v demokratickej spoločnosti (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 16.12.2021, sp. zn. 5Sžik/3/2020, ods. 29). Naplnenie týchto podmienok obmedzenia práva na informácie pritom musí povinná osoba odôvodniť vo vzťahu ku skutkovým a právnym okolnostiam vzťahujúcim sa ku konkrétnej žiadosti o sprístupnenie informácie zo spisu prokurátora. Takéto úvahy Okresnej prokuratúry Galanta a žalovanej ale v prvostupňovom rozhodnutí, resp. v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu ku skutkovým a právnym okolnostiam vzťahujúcim sa ku konkrétnej žiadosti žalobcu o sprístupnenie požadovaných informácií, a to celého spisu sp. zn. 1 Pv 752/15/2202, absentujú.

52. Okresná prokuratúra Galanta v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia síce poukázala na § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií, avšak nevysvetlila, ako by bol nesprístupnením požadovaných informácií v skutkových a právnych okolnostiach preskúmvanej právnej veci naplnený účel obmedzenia práva na informácie podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií v nadväznosti na právnu úpravu ustanovenú v čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „zákonodarcom sledovaný účel obmedzenia práva na informácie“). Okresná prokuratúra Galanta v súvislosti s problematikou trestného konania „iba“ vo stroho skonštatovala, že v predmetnej veci, v ktorej žalobca požadoval sprístupnenie celého obsahu dozorového spisu, bol žalobca obvineným a neskôr aj v pozícii obžalovaného a právoplatné uznesenia prokurátora a obžalobný návrh mu boli doručené, a preto Okresná prokuratúra Galanta považovala túto povinnosť za splnenú.

53. Žalovaná sa v napadnutom rozhodnutí taktiež zmienila o § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií. Nijako ale nevysvetlila, ako by bol nesprístupnením požadovaných informácií v skutkových a právnych okolnostiach preskúmvanej právnej veci naplnený zákonodarcom sledovaný účel obmedzenia práva na informácie. Argumentácia žalovanej v napadnutom rozhodnutí je vedená v značne abstraktnej rovine a pokiaľ ide o konštatovanie, že obsah právnej úpravy ustanovenej v § 55 zákona o prokuratúre nie je možné prelomiť ani zákonom o slobode informácií, je aj nesprávna. Vzťah právnej úpravy nazerania do spisu, ktorý vedie prokurátor (a tiež právnej úpravy zverejňovania a sprístupňovania uznesení prokurátora) ustanovenej v zákone o prokuratúre na jednej strane a právnej úpravy sprístupňovania informácií ustanovenej v zákone o slobode informácií na druhej strane totiž nemožno vnímať ako vzťah, v ktorom by sa uplatňovala zásada *lex specialis derogat legi generali*. Ak aj bolo v minulosti v správnej súdnej praxi konštatované, že zákon o slobode informácií pôsobí vo vzťahu k iným zákonom ako *lex generalis* (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž/1/2010 zo dňa 15.03.2011), takáto interpretácia vzťahu zákona o slobode informácií a iných právnych predpisov upravujúcich prístup k informáciám v dispozičnej sfére orgánov verejnej moci bola následne v správnej súdnej praxi prekonaná. V aktuálnej správnej súdnej praxi je vzťah zákona o slobode informácií a iných právnych predpisov upravujúcich prístup k informáciám v dispozičnej sfére orgánov

verejnej moci vnímaný ako vzťah komplementárny, nie vylučujúci, s tým, že ich vzťah nemožno riešiť použitím zásady *lex specialis derogat legi generali* (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/34/2023 zo dňa 30.09.2024, ods. 40, sp. zn. 1Sžik/3/2021 zo dňa 29.09.2022, ods. 24).

54. Okresná prokuratúra Galanta ako aj žalovaná sa teda v prvostupňovom rozhodnutí, resp. v napadnutom rozhodnutí zmienili o § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií, ale už neobjasnili, ako sa nesprístupnením požadovaných informácií v preskúmvanej právnej veci naplní zákonodarcom sledovaný účel obmedzenia práva na informácie. Sumarizujúc uvedené možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie je tak vo vzťahu k aplikácii § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, ako to dôvodne namietal žalobca. Pre úplnosť správny súd dodáva, že vo vzťahu k aplikácii § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov aj prvostupňové rozhodnutie.

55. V súvislosti s tvrdením žalobcu, že v dôsledku doručovania prvostupňového rozhodnutia iba elektronickou poštou bez elektronickej autorizácie nastala *de iure* situácia, kedy nebolo vydané zamietavé rozhodnutie (§ 18 ods. 2 zákona o slobode informácií), ani nedošlo k sprístupneniu žalobcom požadovanej informácie, považoval správny súd za potrebné sa bližšie zaoberať inštitútom fiktívneho rozhodnutia.

56. Povinná osoba ako správny orgán predchádza vydávaniu fiktívneho rozhodnutia, ktoré sa označuje za nezákonné rozhodnutie, najmä dôsledným dodržiavaním zásady legality podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku - povinnosť postupovať v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a § 32 ods. 1 až 3 správneho poriadku, podľa ktorého správne orgány sú povinné zistiť presne a úplne skutočný stav veci, a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Fiktívnemu rozhodnutiu správny orgán predchádza aj dôslednou aplikáciou § 46 správneho poriadku pojednávajúcom o konformite rozhodnutia správneho orgánu v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi a jeho vydaní príslušným orgánom, ako aj povinnosti podľa § 47 ods. 1 až 3 správneho poriadku uvádzať formálne a obsahové náležitosti pri vydávaných rozhodnutiach (výrok, odôvodnenie a poučenie).

57. Fiktívne rozhodnutie je upravené v § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií. Ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu (vydala tzv. fiktívne rozhodnutie). Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti. Ak povinná osoba ako prvostupňový správny orgán v zákonom stanovenej lehote nevybaví žiadosť o informácie a zostane nečinná (t. j. nesprístupní informácie, ani nevydá písomné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti), predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým požadovanú informáciu odmietla sprístupniť. Po uplynutí zákonnej lehoty teda automaticky vzniká tzv. fikcia zamietavého rozhodnutia, hoci riadne písomné rozhodnutie povinná osoba nevydala. To platí aj vtedy, ak povinná osoba sprístupnila iba niektoré požadované informácie, avšak o nesprístupnení požadovaných informácií nevydala v zákonnej lehote žiadne písomné rozhodnutie. V takom prípade vzniká fiktívne rozhodnutie o nesprístupnení žiadanych informácií, proti ktorému má právo sa žiadateľ o informácie odvolať.

58. Fiktívne rozhodnutie sa spája s nečinnosťou správneho orgánu ako povinnej osoby na sprístupňovanie informácií podľa zákona o slobode informácií. Nečinnosť povinnej osoby môže byť vo forme omisívneho konania (nekonaním opomenutím) alebo komisívneho konania (úmyselným nekonaním), keď povinná osoba z určitého dôvodu tají požadovanú informáciu pred žiadateľom. Pri omisívnom a komisívnom konaní povinná osoba porušuje zákon o slobode informácií, pričom nezriedka sa stáva, že aj po zažalovaní týchto fiktívnych rozhodnutí na správnom súde a spravidla vydaného rozsudku, ktorým tieto fiktívne rozhodnutia boli zrušené, môže z dôvodu uplynutia dlhého časového obdobia pominúť význam informácie, pre ktorý žiadateľ požadoval o jej sprístupnenie povinnú osobu. Taktiež nie sú ojedinelé prípady, kedy povinná osoba nerešpektuje právny názor súdu uvedený v obsahu rozsudku, konať vo veci a vydať zákonné rozhodnutie, čím žiadateľovi opakovaně fiktívnym rozhodnutím vo veci odoprie právo na sprístupnenie informácií, resp. právo na vydanie zákonného rozhodnutia o odmietnutí žiadosti o informácie.

59. Účelom ustanovenia inštitútu fiktívneho rozhodnutia v zmysle § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií nebolo legalizovať nečinnosť povinných osôb pri rozhodovaní o žiadostiach podľa tohto zákona, ale práve naopak, jeho účelom bolo poskytnúť ochranu žiadateľovi, ktorý sa obrátil so žiadosťou na povinnú osobu v prípade jej nečinnosti vedúcej až k vydaniu negatívneho rozhodnutia.

60. Správny súd poukazuje na to, že povinný subjekt musí o odmietnutí (de facto o nevyhovení) žiadosti vydať s poukazom na ustanovenie § 22 ods. 1 o slobode informácií správne rozhodnutie, ktoré by malo obsahovať všetky náležitosti rozhodnutia v zmysle § 46, resp. 47 správneho poriadku. Nezriedka sa však stáva, že povinný subjekt namiesto vydania rozhodnutia odmietne žiadosť neformálnym oznámením (napríklad listom) konštatujúc, že informáciu z určitého dôvodu alebo i bez odôvodnenia neposkytne. Tým potom vzniká otázka, akým spôsobom na takéto neformálne oznámenie sa pozeráť, či je ho možné považovať za formálne vadné správne rozhodnutie v materiálnom zmysle, alebo či k rozhodnutiu v takýchto prípadoch vôbec nedošlo. (Zákon o slobodnom prístupe k informáciám, komentár, 2. aktualizované vydanie, F. G., H. I., H. J., 2012).

61. V preskúmvanej veci Okresná prokuratúra Galanta vydala prvostupňové rozhodnutie o nevyhovení žiadosti žalobcu. Toto rozhodnutie malo všetky náležitosti požadované v § 47 správneho poriadku. Na jednej strane je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že Okresná prokuratúra Galanta pochybila, keď mu prvostupňové rozhodnutie doručovala elektronickou poštou bez elektronickej autorizácie. Na strane druhej, v tomto prípade nemožno hovoriť o vydaní fiktívneho rozhodnutia, nakoľko ako správny súd už uviedol, fiktívne rozhodnutie sa spája s nečinnosťou správneho orgánu ako povinnej osoby na sprístupňovanie informácií podľa zákona o slobode informácií a Okresná prokuratúra Galanta nebola nečinná. Prvostupňové rozhodnutie sa navyše dostalo do dispozičnej sféry žalobcu, ktorý mal možnosť sa oboznámiť s jeho obsahom a s dôvodmi nevyhovenia žiadosti a nebol ukrátený ani o možnosť podať proti tomuto opravný prostriedok – odvolanie, čo aj využil.

62. Pokiaľ ide o námietky žalobcu týkajúce sa doručovania napadnutého rozhodnutia, správny súd poukazuje na materiálny prístup k doručovaniu písomností. V zmysle tohto prístupu, akokoľvek je inštitút doručovania v právnom poriadku významný a sú s ním spojené významné následky (ako napr. fikcia doručenia) a právne účinky, nie je možné prehliadať fakt, že svojou podstatou ide o komunikačný prostriedok, ktorý má slúžiť na oznámenie úkonov orgánov verejnej moci účastníkom konania. V tomto zmysle je preto dôležité nachádzanie rovnováhy medzi prirodzenou a logickou ochranou procesných práv účastníkov administratívneho, prípadne súdneho konania na jednej strane a snahou štátu o efektívne doručovanie tak, aby sa účastníci dozvedeli o úkonoch príslušných orgánov, na druhej strane. Pre materiálny prístup k doručovaniu písomnosti je preto podstatné to, či sa adresát mohol s doručovanou písomnosťou oboznámiť a tak bolo zachované jeho právo na podanie efektívnych opravných prostriedkov alebo na súdnu ochranu. V takom prípade už posudzovanie zákonnosti doručovania písomnosti nie je potrebné skúmať a nemôže mať vplyv na závery o účinkoch doručenia, keďže požiadavka materiálneho doručenia písomnosti bola dodržaná. V zmysle uvedeného preto, hoci aj doručovanie písomnosti vykazuje znaky nezákonnosti, ale účastník konania sa preukázateľne s obsahom doručovanej písomnosti oboznámil (o oboznámení sa nesmú byť pochybnosti), a spôsob doručenia mu nezabránil včas a účinne realizovať jeho procesné práva (realizoval svoje procesné práva riadne a včas), je potrebné túto považovať za riadne doručenú. To platí napr. vtedy, ak účastník včas podá opravný prostriedok, z ktorého jasne vyplýva, že obsah doručovanej písomnosti mu je známy, a teda nedošlo k reálnemu zásahu do jeho procesných práv (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 19SVs/3/2023 zo dňa 04.12.2023, ods. 43 a 44). V preskúmvanej právnej veci je nesporné, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa s obsahom napadnutého rozhodnutia a aj sa s ním oboznámil, o ktorej skutočnosti svedčí samotná podaná žaloba. Elektronické doručovanie prvostupňového rozhodnutia bez autorizácie síce nemožno považovať za postup súladný s relevantnou právnou úpravou, avšak vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca nemohol mať rozumné pochybnosti o jeho obsahu. Správny súd preto vychádzajúc z materiálneho prístupu k doručovaniu písomností a s prihliadnutím ku skutočnosti, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa s obsahom prvostupňového rozhodnutia a aj sa s ním oboznámil, dospel k záveru, že Okresná prokuratúra Galanta nebola v predmetnej právnej veci nečinná, a že nedošlo k vydaniu fiktívneho rozhodnutia.

63. S odkazom na vyššie uvedené, po preskúmaní konkrétnych relevantných žalobných námietok, správny súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, keďže napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné

pre nedostatok dôvodov, a preto postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

64. V ďalšom konaní bude žalovaná viazaná právnym názorom správneho súdu vyjadreným v tomto rozsudku. Úlohou žalovanej bude opätovne rozhodnúť o odvolaní žalobcu, a to v intenciách právného názoru správneho súdu vyjadreného v tomto rozsudku. Správny súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že týmto rozsudkom neprejudikuje to, či žalobcovi majú byť požadované informácie poskytnuté, ale žalovaná bude povinná svoj záver (či už pozitívny alebo negatívny) dostatočne odôvodniť v súlade s aplikáciou právnych predpisov tak, ako to uviedol správny súd v tomto rozsudku.

65. Pokiaľ ide o návrh žalobcu, aby správny súd uložil žalovanej povinnosť sprístupniť mu požadované informácie v celom rozsahu, správny súd mu nevyhovел. Nie je sporné, že správny súd môže uložiť povinnej osobe povinnosť sprístupniť požadovanú informáciu. Takýto postup by mal byť ale skôr výnimočný, keď o žiadosti o sprístupnenie informácie realizovanej v právnom režime zákona o slobode informácií majú rozhodovať zásadne povinné osoby. Úlohou správneho súdu je potom v nadväznosti na správnu žalobu primárne prieskum rozhodnutia a postupu povinnej osoby. Uloženie povinnosti povinnej osobe sprístupniť požadovanú informáciu zo strany správneho súdu by bolo dôvodné, ak by boli dané výnimočné okolnosti nasvedčujúce tomu, že povinná osoba svojím zjavne obštrukčným postupom obmedzuje právo žiadateľa na informácie. Existenciu takýchto okolností žalobca netvrdil a správny súd ich ani v preskúmvanej právnej veci nevzhliadol.

66. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 167 SSP a úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

67. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 493e SSP v spojení s § 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právného posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právného

posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.